

ת"פ 39188/06 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תל אביב נגד MICHAEL SHAR

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

29 ינואר 2017

ת"פ 39188-06-13 מדינת ישראל נ' שר

לפני כבוד השופט בני שגיא
המאשימה מדינת ישראל - פרקליטות מחוז תל אביב
על-ידי ב"כ עוזי כבاز

נגד
הנאשם
על-ידי ב"כ עוזי עמית בר ועוזי ליזי שובל
MICHAEL SHAR

גמר דין

כללי

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות של שלוש עדויות של גנבה בידי מורשה לפי סעיף 393(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**); שלוש עדויות של משיכת שיק ללא כיסוי, לפי סעיף 432 לחוק העונשין; ועבירה אחת של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות, לפי סעיף 415 סיפה לחוק העונשין (להלן - **כתב האישום המרכזי**).

לאחר הרשותו, הודה הנאשם בעובדות כתב אישום נוסף שהוגש נגדו בבית משפט השלום בתל-אביב (ת.פ. 39188-06-13, להלן - **תיק הציגוף**).

2. כתב האישום המרכזי מחייב חמשה אישומים, הסוקרים את התנהלותו של הנאשם עת שימש כעורך דין פעיל וייצג לקוחות בעסקאות שונות, והכל ממפורט להלן:

ביחס לאישום הראשון, הנאשם הורשע כי כאשר פעל כconomics נכסים לצורך ביצוע עסקת מכירת דירה, קיבל מקונה הנכס (מר ניסים ביתן) למעלה מ- 500,000 ש"ח, ושלח ידו בסכום האמור. בסופה של דבר, הוחזרו

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

הכספיים לامر ביתן באמצעות כספי גניבה שהם תוצאה של איורע*י* האישום השלישי.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבה בידי מורשה.

ביחס לאיום השני, הנאשם הורשע בכך שקיבל בנאמנות מגב' שירה רוזובסקי סך של 590,000 ש"ח ושלח ידו בכספיים אלה. במהלך התקופה, שהתעוור אצלגב' רוזובסקי חסド כי סכום הכספי שמסרה לנימוק איננו מוחזק בנאמנות, ומשדרשה לראות את חשבון הבנק שבו מוחזק הכספי, החל הנאשם לזרות חול בעינה ולדוחות אותה בൾ ושוב. כאשר איממה לפנות למשטרה, החזיר הנאשם את כספה באמצעות כספי גניבה שהם תוצאה של איורע*י* האישום השלישי.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבה בידי מורשה.

ביחס לאיום השלישי, הנאשם הורשע בגיןBIT 1,300,000 ש"ח שהופקדו אצלו בנאמנות על-ידי גברת פולונית, עמה אף ניהל חלק מהזמן הרלוונטי מערכת יחסים זוגית.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבה בידי מורשה ובעבירה של משיכת שיק ללא CISCO.

ביחס לאיום הרביעי, הנאשם הורשע כי גנב מיליון טבי-זאדה סכום של 120,000 ש"ח שהופקדו אצלו בנאמנות לצורך מימוש הסכם רכישת דירה.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבה בידי מורשה ובעבירה של משיכת שיק ללא CISCO.

ביחס לאיום החמישי, הנאשם הורשע כי קיבל במרמה 104,700 ש"ח מבני הזוג אורית וניר לביא, לאחר שהציג להם מציג שווה שסכום הכספי האמור ישמש כמקדמה לרכישת נכס מקרקעין בקנדה עבוריום.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות.

עובדות כתוב האישום בתיק ה版权归原

על-פי האמור בעבודות כתוב האישום בתיק ה版权归原, בהן כאמור הודה הנאשם, קיבל הנאשם לידי במרמה סך של 35,000 ש"ח, אותו קיבל מלוקחו, לצורך תשלום אגרת בית משפט. הנאשם הגיע את התביעה לבית המשפט, וזכה תשלום האגרה נתן שיק של משרד אשר חולל, ועקב כך נמחקה

התביעה. מפעם לפעם הלקוח (מר יעקב עקיביאן) לנאשם על-מנת להתעדכן בעניין התביעה, ונענה על ידו כי האגירה שלו מה, התיק נפתח וכי התביעה בטיפולו.

במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות.

ראיות התביעה לעונש

4. **הרשעות בדיון实质性:** הוגש גילון הרשעותיו של הנאשם בדיון实质性 הכלול חמיש הרשעות בעבירות שונות, לרבות עיכוב כספים שניתנו לו כפיקדון; אי מתן דין וחשבון כספי; אי מילוי תפקיד כעורר דין לטובת שלותו בנאמנות ובמסירות; אי שמירה על כבוד המקצוע; הפרת חובת נאמנות ומסירות ללקוח; מעשים הפוגעים בכבוד מקצוע ערכית הדיון; התנהגות שאינה הולמת את מקצוע ערכית הדיון; טיעון עובדתי ומשפטי בדיעה שאינו נכון; והפסקת טיפול בעניין לקוח מבלי למנוע פגעה בלקוח. העבירות השונות בוצעו על-ידי הנאשם בין השנים 2003 עד 2013.

בעקבות ההתנהלות האמורה, ובמסגרת גרי הדיון השונים שניתנו בפרשיות שתוארו לעיל, הושעה הנאשם מספר פעמים, ואף נוצר עליו לשלם פיצוי כספי חלק מהמתלוננים.

5. **הצהרת נפגע עבירה:** הוגשה הצהרהה של גב' לירז טביב-זאהה (אישור רביעי), אשר תיארה את עצמת הפגיעה הכלכלית כתוצאה ממשיעו של הנאשם.

ראיות ההגנה לעונש

6. הוגש צו כינוס נכסים שהוצע בעניינו של הנאשם (גע/1).

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני התביעה

7. התובעת, עו"ד רוזי כבאי, עמדה על התנהלותו המרממתית והשיטית של הנאשם, ועל הפגיעה הנרחבת בקרובינות העבירה, אף באלה שכספם הוחזר בסופו של יום לאחר דרישות ואיומים בפניה למשטרה. התובעת הדגישה את היבט הפרת האמון שהוא כרוך במעשהו של הנאשם, ואף ציינה כי הדברים יפים ביותר שאת בכל הנוגע לעובדות האישום השלישי, שהוא אישום החמור יותר, שם נלוותה להפרת האמון כעורר דין וכנאמן גם הפרת אמון "אישית", וזאת על רקע מערכת היחסים החזותית שניהל

הנאשם עם גבי פלונית בחלק מהתקופה הרלוונטית. התובעת עמדה על היקפים הכספיים המשמעותיים, על ריבוי המתלונים, על השלכות מעשו של הנאשם עליהם (וראיה הצהרת נגעת העבירה ביחס לאיושם הרביעי) ועל הפגיעה שהיא מעבר לפגיעה הכלכלית.

בהתחשב בערכים המוגנים שנפגו, אין אלה הקשורים להיבט הרכשי והן אלה הקשורים להפרת האמון במסגרת יחסיו עורך דין - לקווח, ותוך מתן משקל גם לסכומי הכספי שגנבו הנאשם (אף אם החזיר את חלקם בסופו של יום), עתירה התובעת לקביעת מתחמי עינוי באופן הבא:

ביחס לאיושם השלישי - מתחם של ארבע עד שבע שנים מאסר; ביחס ליתר האישומים, לרבות האישום בתיק ה版权归原 - מתחם של שנתיים עד ארבע שנים מאסר.

באשר לגזירת עונשו של הנאשם בתחום המתחם - התובעת סבירה כי אין לזרוף לזכות הנאשם נתונים כלשהם ליקולא, וזאת בהינתן העובדה כי מדובר בני שיכל בעבר בפרשיות דומות (אף אם הדברו בדיון ממשמעתי) וכי בחר לנוהל את משפטו עד תומו מבלי שקיבל אחריות על מעשיו. בסיכוןו של טיעון עתירה התובעת להטלת עונש המשקף את החלק העליון של מתחמי העינוי השונים.

טייעוני ההגנה

8. בא-כוח הנאשם, עורכי הדין עמיד בר וליז' שובל, הדגישו בטיעוניהם כי חרף סכום הגניבה המשמעותי (2.6 מיליון ש"ח) הנאשם החזיר כ- 1.1 מיליון ש"ח, ומכאן ניתן למסוד כי הילך מחשבתו לא היה הלך מחשבה מרמתית, אלא צזה שניתן לראות בו כהסתמכות כלכלית ותו לא. עו"ד בר עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם, על העובדה כי שירות צבאי מלא ושירות קבוע בחיל האויר, ועל המשבר הכלכלי שפקד אותו בעקבות רישום מסעדה משפחית על שמו שפשטה את الرجل. עוד נטען, כי האישום המרכזי בפרשה (האיושם השלישי) אינו איושם מרמה "רגיל", אלא תוצאה של מערכת יחסים זוגית שהייתה בין הנאשם לגברת פלונית, ואותם נתונים אישיים עליהם עמד בהרחבנה. הוסבר, כי המתחם הריאי בגין איושם זה צריך לנوع בין 12 ל- 36 חודשים מאסר, ומסקירת פסיקה נוספת ניתנת למסוד כי אין מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר ממושך, כפי זה לו עתירה התובעה.

9. הנאשם במסגרת דבריו האחרון הגיע מכתב, במסגרת ציון, בין היתר, את הדברים הבאים:

"**אבד המצחן נעדר המצחן זכויות וערבי יסוד היי כלל היי כדי שסע נוסף ועמוק באמוני ובאמון הציבור במערכת המשפט. נתברר כי החתירה לאמת, משפט צדק והגנה על ערבי החברה שהם לב ליבו של היליך הפלילי היי להיגדים שגוררים בפי פרקליטות המדינה ומרוקנים מתוקן. השימוש בהם על-ידי פרקליטות המדינה אינו אלא רטוריקה נטולת תוכן ממשי וכסות ואצטלה להט מופרז ומסמא של פרקליטות המדינה להרשעתי הוא והוא לא.**"

לצד ביקורת זו על ההליך המשפטי, ציין הנאשם כי אינו מקל ראש בהתנהלותו החקלאת, וכי פגע באנשים על לא עול בכם, אך עשה זאת ללא כוונת ذדון, אלא מתוך מאילוצים וניסיבות חיזוניות, וכי במקרים הרלוונטיים סבר כי מדובר בהתנהלות האפשרית היחידה להמשר עיסוקו וניהול כספו וכיספי ל��וחותיו, ובכך טעה. הנאשם ציין כי ל乾坤 אחריות אזרחות ומוסרית מלאה על מעשיו, וכי מאז שימוש הכרעת הדין אינו מוצא מנוח ומרגוע לנפשו.

עוד ציין הנאשם את הדברים הבאים:

"פרק ליטות המדינה מבקשת לדור במשכנה של האמת הצדק והשוויון בפני החוק זיהמה את תהליכי המשפט בדעה קדומה, אכיפה בררנית, אגו, סטיטיסטיקה והונאה עצמית והتعلמה מקולה של האמת ומערכות היסוד של החבורה. הכל על-מנת לא לסתות ממתרמה - הרשותי בכל מחיר תוך עצימת עניינים מול צביהם של עדיה הנוגדים אף את כתוב האישום, ניהול הליך פגום, הטיעית בית המשפט, תיאום בין עדים והטמעת תחשות קורבנות אצל המתלווננים גם במחיר הפרת זכויות היסודיות באופן בוטה, גם בהדריכם ובהנחהיהם של העדים כדי מתן עדות שקר וגם פרשנות עובדות ונסיבות שלא כל הקשר".

ה הנאשם אף התייחס במא כתבו לנתוינו האישיים, לשירותו הצבאי, למשבר הכלכלי שפקד אותו, להליכי ההוצאה לפועל המתנהלים נגדו, ולעובדה כי נאלץ, על רקע חובותיו, לעזוב את ביתו ולהתנהל מול בני משפחתו תחת מעטה סודיות באמצעות החלפה תדירה של טלפונים ניידים. עוד ציין, כי הנאשם היה קורבן לאוימים, עיקולים וקשיים מגוונים אחרים.

דין והכרעה

מתחם ענישה אחד כולל או מספר מתחמי הענישה?

10. המבחן הרלוונטי לבחינת השאלה הוא מבחן הקשר הדוק, כפי שנקבע בע"פ 13/4910 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) שם נקבע כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ואשר ניתן להשקיף עליהם כמסכת עברינית אחת יחושו לאיורע אחד. הדברים אף מתישבים עם אותם מבחני עזר שנקבעו בע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דلال (3.9.2015) כמפורט להלן:

"...ניתן לבחון, למשל, האם ביצוען של העבירות מאופיין בתכנון; האם ניתן להצביע על שיטות ביצוע העבירות; האם העבירות התרחשו בסמיכות של זמן או מקום; האם ביצועה של עבירה אחת מועד לאפשר את ביצועה של עבירה אחרת או את ההימלטות לאחר ביצועה, וכיוצא בכך נסיבות עובדיות. קיומה של נסיבה אחת או יותר מנסיבות אלו (וain zo רשימה סגורה) עשוי להעיד על קשר הדוק בין העבירות השונות, המלמד כי באירוע אחד עסוקין. בבחינת הנسبות העובדיות, מן ההכרת בית המשפט להעמיד לנגד עיניו את השאלה האם השקפה על העבירות בעל כמה איורים תהא

מלאכוטית, באופן שיגרעו ממהות העניין בכללותו, או שלא ישקף את סיפור המעשה כהוועיתו".

ישום של המבחן האמורים על נסיבותו של המקה ש לפנוי, מובילים, כך לטעמי, למסקנה ברורה לפיה יש מקום לקבוע מתחם עונש נפרד בגין כל אחד מהאישומים, ודומה כי הצדדים לא חלקו על כך.

חומרת מעשיו של הנאשם והפגיעה בערכיהם המוגנים

.11. המשקנה בדבר חומרת מעשיו של הנאשם נגזרת משלושה פרמטרים מרכזיים:

הפרמטר הראשון - רכיב הפרט האמון שהיה שלוב במעשיו של הנאשם, וזאת בהינתן העובדה כי מדובר בסכפים שקיבל במסגרת עיסוקו כעורך דין.

על החומרה הרבה במעשים אלה עמד בית המשפט העליון בשורה ארוכה של פסקי דין, וכן לדוגמא, ציין בע"פ 06/07 פרידמן נ' מדינת ישראל (16.10.2007):

"המעערע מעלה באמונם של לקוחות אשר שכרו את שירותיו כעורך דין, ובאחדים מהמקרים תוצאות מעשיו גרמו לאוותם לקוחות תמימים נזקים קשים. אולם, לא רק את שמו הכתים המערער, אלא גם את שמו הטוב של ציבור שלם העושה מלאכתו נאמנה, הוואיל ונשמת אף של מקצוע עריכת הדין הוא האמון שהציבור נותן בו, והתנהגות מן הסוג בה חטא המערער, עלולו לעורר אמון זה מן היסוד. זאת ועוד, המערער לא כשל באופן חד פעמי וחיריג, אלא בשורה ארוכה מאד של עבירות אשר נמשכו מספר שנים, וקדמו להן מחשבה ותוכנו. התנהגות כה קשה וחריגה חייבה את בית המשפט המחויז להגביב עליה ביד קשה, הן כדי לגמול למערער על מעשיו, והן כדי להרטיע את הרבים, ומכאן מסקנתנו כי דיןו של העורער להידחות, וכך אנו עושים".

במסגרת ע"פ 10996/03 נרקיס נ' מדינת ישראל (27.11.2006) נקבעו הדברים הבאים:

המעערע הינו עורך דין, החב חובות אтика מקצועית מכח השתיכותו לציבור עורכי הדין. העבירות החמורות שעבר פוגעות בכספי יסוד של הגינות ויושר החלים על עורך דין, וגרמו פגיעה קשה למעמד מקצוע עריכת הדין, ולדמותו של ציבור עורכי הדין בעיני הציבור בישראל. הן יצרו סדק של אי אמון בהגינות ובוישרה המוחלטים הנדרשים מעורך דין המקבל על עצמו תפקיד אמון מיוחד. סדרי הגודל האדירים של המ UILה, והבאות המיעודת שאפיינה את דרך שליחת היד ברכוש לא לו, מעמידים את העבירות שביצע המערער בהיותו עורך דין ברף העlion של החומרה".

וכך נקבע בע"פ 755/10 חמדן נ' מדינת ישראל (24.11.2010):

"אנו מוכנים להניח כי המערער נקלע למצוקת-אמת כתוצאה מי-יכולתו לעמוד בהתחייבותו אוטן נטל על עצמו בעידותם של פרנסי ציבור בלבד. אולם, אין מתקנים עול בעול אחר, ובמיוחד מצווה להימנע מכך עורך דין החב חובת נאמנות ללקוחותיו. אולם רק ש להניח, הינט אנשים קשיי יום שהחסכו אגורה לאגורה כדי לרכוש קורת גג לרשותם. את הכספי הזה או חלקו הם הפיקדו בידי של המערער, מתוך אמונה שיעשה בו רק במסגרת השילוחות מכוחה فعل. המערער לא נהג כך, וכתוצאה לכך הסבו מעשי נזק לרבים".

משכך, ומעבר לפגיעה במתלוננים, פגעו מעשי של הנאשם גם באמון הציבור בעורכי הדין, ולאור משמעותו של אמון זה על התנהלותם המmercית והازרחות של הנזירים בשורותיהם של עורכי הדין, ניתן לומר כי מדובר בפגיעה קשה.

הפרמטר השני - היקף המרימה.

בין אם אתייחס לסכם הגניבה הכללי, ובין אם אתייחס "רק" לסכם הגניבה בקיוז הסכם שהחיזיר הנאשם, אין חולק כי מדובר במרימה בהיקף כספי משמעותי אשר פגעה קשה בערך המוגן של הגנה על רכוש הציבור. אם דברים אלה נכונים במידע האובייקטיבי, הם נכוןים ביותר שאת במידע הסובייקטיבי, דהיינו מנוקדת מבטם של קורבנות העבירה. העובדה כי חלק מסכומי המרימה הוחזרו היא בעלייה משמעות מסוימת, בהיבט של הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה, אולם אין בכך כדי להוכיח את החומרה העולה מעשיו של הנאשם.

הפרמטר השלישי - רמת התחכים.

אף שקיימות עבירות מרימה מתחכבות מלאה שביצעו הנאשם, סבורני כי יש לראות במעשיו של הנאשם ככאלה המשקפים במידה מסוימת של תחכים, וזאת בהינתן קבועתו של בית המשפט בהכרעת הדין. בחלק מהמקרים, ולאחר שהמתלוננים החלו לחשוד כי הניחו את כספם על "קרן הצבי", הציג בפניהם הנאשם שורה של מצגים כוזבים על-מנת להניח את דעתם כי כספם מצוי במקום בטוח, ומכאן נגזרת גם רמת החומרה.

הפסיקה הנוגנת

12. בהתאם לעקרונות תיקון 113, יש להתחשב, במסגרת קביעת מתחמי הענישה, גם בפסקה הנוגנת, ומתוך כלל פסקין דין שהגישו הצדדים ואחרים מצאתי כרלוונטיים את הבאים:

ע"פ 72/14 **חוסאם נ' מדינת ישראל** (2.4.2015) - באותו מקרה דובר בעו"ד אשר הורשע בשורה של עבירות מס, זיוף ומרימה בגין מספר מתלוננים, ונדון בבית המשפט המחויז לעונש של 7 שנות מאסר. בית המשפט העלון העמיד את העונש על **6 שנות מאסר**. חשוב לציין כי באותו מקרה דובר בעבירות

ביהקף כספי נמור באופן משמעותי מזה הקיימים בענייננו, **והנאשם קיבל אחריות על מעשיו**,vr כר שהעונש, מطبع הדברים, משקף גם את רכיב ההקללה המוענק במקרים אלה.

ע"פ 2037/05 **מכנס נ' מדינת ישראל** (28.11.2007) - עו"ד אשר גנב מכיספי עיזבון אותו ניהל סכום של כ-11 מיליון ש"ח. בית המשפט המחויז גזר עונש של 7 שנות מאסר. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם בגין היכנס להכרעת הדיון, אולם הקל בעונש והעמידו על **5 וחצי שנות מאסר**.

ע"פ 1082/14 **ג'אסר נ' מדינת ישראל** (23.7.2015) - עו"ד אשר יציג שני בנקים, נקט בפעולות מרמה שונות וגרף לכיסו כ-21 מיליון ש"ח. בית המשפט המחויז גזר עונש של **9 שנות מאסר**. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

רע"פ 5423/14 **קופרמן נ' מדינת ישראל** (29.9.14) - נאשם אשר קיבל רישיון לניהול תיקי השקעות, נקט בפעולות מרמה שונות כלפי 14 מטלונים בהיקף של 5 מיליון ש"ח. בית המשפט המחויז קיבל את ערעור המדינה והעמיד את העונש על **75 חודשים מאסר**. בית המשפט העליון דחה את בקשה רשות הערעור.

ע"פ 2143/10 **שלום נ' מדינת ישראל** (20.1.2011) - הנאשם, עו"ד במקצועו, הורשע בעבירות זיופ מרמה בהיקף של 1.3 מיליון ש"ח (מתلون בודד). בית המשפט המחויז גזר עונש של **55 חודשים מאסר**. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

בפסק הדין בעניין **פרידמן** שהוזכר לעיל (ע"פ 06/0907), דובר היה בעורך דין שהורשע בגיןbett כספי לקוחותיו בהיקף של למעלה ממילון ש"ח. בית המשפט המחויז גזר עליו עונש של **6 שנות מאסר**. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם.

בפסק הדין בעניין **נרקיס** שהוזכר לעיל (ע"פ 03/10996), דובר היה בעורך דין שהורשע בבית המשפט המחויז בשישה אישומים שעניינים עבירה של גנבה בידי עובד ציבור וכן מרמה והפרת אמונים, וזאת בגין פעולותיו כמנהל עיזבון, כאשר על-פי מצאי הכרעת הדיון גנב הנאשם סכום של 2,376,581 ש"ח (סכום שהוא שווה בערכו, באותה תקופה, למילון דולר). בית המשפט המחויז גזר על הנאשם **4 שנות מאסר**, ובית המשפט העליון, גם שמצא כי יש מקום לזכות את הנאשם מהרשעתו בעבירות של מרמה והפרת אמונים, הותיר את העונש על כנו.

בפסק דין בעניין **חמראן** שהוזכר לעיל (ע"פ 10/755), דובר בעורך דין שגנב מלוקחותיו סכומי כסף שונים אותם אמר היה להחזיק בנאמנות, בהיקף של 1.4 מיליון ש"ח. בית המשפט המחויז גזר על הנאשם **5.5 שנות מאסר**, ובית המשפט העליון דחה את הערעור.

על יסוד האמור לעיל, וטור שאני נותן ביטוי לעוצמת הערכים המוגנים שנפגעו, להיקף הנזק שגרם הנאשם לקורבןתו, למידת התחוכם שאפיינה את מעשיו, לעובדה כי חלק מסוימי המרימה הושבו למතلونנים, ולפסיקה הנוגגת כפי שנסקרה לעיל, ראוי לקבוע את מתחמי העונשה באופן הבא:

אישום ראשוני - המתחם ינווע בין 15 חודשים ל- 32 חודשים מאסר.

אישום שני - המתחם ינווע בין 20 חודשים ל- 40 חודשים מאסר.

אישום שלישי - המתחם ינווע בין 3.5 שנים ל- 6 שנים מאסר.

אישום רביעי - המתחם ינווע בין 12 חודשים ל- 24 חודשים מאסר.

אישום חמישי - המתחם ינווע בין 18 חודשים ל- 30 חודשים מאסר.

תיק הצרור - המתחם ינווע בין 6 חודשים ל- 18 חודשים מאסר.

השיקולים לקביעת העונש המתאים - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

14. בבואי לבחון את השיקולים הרלוונטיים לקביעת העונש המתאים לנאים, ראוי ליתן משקל מסוים לקולא לשירותו הצבאי, לנסיבותו האישיות ולהסתמכותו הכלכלית.

15. אני עր לעובדה כי אין לחובת הנאשם הרשות קודמות ונตอน זה ישוקל בקביעת העונש המתאים. יחד עם זאת, עיון בගילוון הרשותות המשמעותית מלמד על תמונה עגומה בבחינת "עוד חזר הניגון".

כך לדוגמא, בגזר הדין שניתן בבד"מ 75/12, המשקף הרשעה בעבירות של הפרת חובת נאמנות ומסירות, מעשים הפוגעים בכבוד מקצוע ערכית הדין, התנהגות שאינה הולמת, הפסקת טיפול בעניין לקוח מבלי למונע פגיעה בלקוח, **ועיכוב ושליחת יד בכיספי פיקדונות**, צינו הדברים הבאים:

"**נקדים ונאמר כי התחזית העתידית בפניו הנאשם בפניו אינה אופטימית כלל ועיקר וזאת בלשון המעתה** (ההדגשה במקור - ב.ש). רצינו להאמין, כי הנאשם ספג משחו מההילן המשפטי בפניו,

ולמצער מהכרעת הדיון, כאופק חיובי שיקומי משהו לעתיד לבוא ונתבדיינו פעם אחר פעם. כל שיכול היה לומר לנו הנאשם לאחר שקרה את הכרעת הדיון היה לומר שהגנתו נפגעה בכך שהורשע בעבירות של עיכוב ושליחת יד בכספי פיקדונות, שכן טענה זו הועלתה כנגדו רק בסיכוןם, וכל שיכולנו אנו לעשות מבחןינו, מעבר לסתמה שבטייעון, היה להפנותו בישיבת הטיעונים לעונש לסעיף 6 להוראות החקוק כדי ללמד את הנאשם בשלב הטיעונים לעונש שמלכתית הואשם בעבירה חמורה זו...

...איןנו יכולים לזקוף לקולא כל הבעת חרטה שאיננה קיימת, כל הפנמה שהיא איננה נמצא או הטבת נזק כלשהו למחלונת שגם כן לא בוצעה למטרות חלוף השנים".

אין צורך להזכיר מילים עד כמה משקפים הדברים האמורים, שנכתבו ביום 26.10.14, את התנהלותו של הנאשם גם במהלך ההליך הפלילי הנוכחי.

16. הנאשם בחר לנוהל את ההליך עד תומו, לא הביע חרטה על מעשיו, ואף לא החיזיר את הסכם שגزال מקורבות העבירה באישומים 5-3 ובתיק הציגוף. גם נסיבות השבת כספי המרימה באישומים 1 ו- 2 רוחקות מלהיות כאליה המצדיקות הקלה בעונש.

זאת ועוד, עיון במכtab שהגיע בשלב הראיות לעונש מלמד כי הנאשם מלא טענות כרימון ביחס לזכויותיו שנפגעו על-פי טענותו, ובහינתם טיב מעשיו וממצאי הכרעת הדיון, סבורני כי קיימת מידת לא מבוטלת של ציניות בטענותו. במצב דברים זה, ואף שברור כי אין לראות בכך כננתן הגורם להחמרה בענישה, הנאשם אינו זכאי להקללה שהייתה ניתנת לו, ככל שהוא מקבל אחריות על מעשיו וimbue חרטה, בהסתיגות של ההקללה ביחס להודאותו בתיק הציגוף.

סיכום

17. גם שנקבעו 6 מתחמי עונשה שונים, סבורני כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש כולל, אשר ישמר על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומגוון הנתונים שננסקרו לעיל, וזאת בהתאם לאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין.

על יסוד האמור לעיל, ראוי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 7 שנים מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו 27.7.16, ובኒקי תקופת מעצר נוספת נסpta שבירן יום 18.6.12 ליום 25.6.12

(ב) 12 חודשים מאסר, אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחררו אחת

העבירות בהן הורשע מסווג פשע.

(ג) 6 חודשים מאסר, אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם עבר תקופה שלוש שנים מיום שחררוו אחת העבירות בהן הורשע מסווג עוון.

(ד) פיצוי למתלוננת באישום השלישי בסך 258,000 ש"ח; פיצוי למתלוננת באישום הרביעי בסך 130,000 ש"ח; פיצוי למתלוננים באישום החמישי בסך 115,000 ש"ח. הפיצויים ישולמו עד ולא יותר מיום 1.8.17.

(ה) קנס בסך 50,000 ש"ח או 100 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ולא יותר מיום 1.1.18.

ניתן צו כללי לモצאים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או הتبיעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ב' שבט תשע"ז, 29 נואר 2017, במעמד הצדדים.

בני שגיא , שופט